

Uradni list

Evropske unije

C 194

Slovenska izdaja

Informacije in objave

Zvezek 54

2. julij 2011

<u>Obvestilo št.</u>	Vsebina	Stran
	IV <i>Informacije</i>	
	INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE	
	Sodišče Evropske unije	
2011/C 194/01	Zadnja objava Sodišča Evropske unije v <i>Uradnem listu Evropske unije</i> UL C 186, 25.6.2011	1
	V <i>Objave</i>	
	SODNI POSTOPKI	
	Sodišče	
2011/C 194/02	Zadeva C-147/08: Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 10. maja 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Arbeitsgericht Hamburg – Nemčija) – Jürgen Römer proti Freie und Hansestadt Hamburg (Enako obravnavanje pri zaposlovanju in delu — Splošna načela prava Unije — Člen 157 PDEU — Direktiva 2000/78 — Področje uporabe — Pojem „plačilo“ — Izključitve — Poklicni pokojninski načrt, ki obsega dodatno pokojnino za nekdanje uslužbenke lokalne skupnosti in njihove preživele družinske člane — Metoda za izračun te pokojnine, ki je za poročene prejemnike ugodnejša kot za tiste, ki živijo v registrirani partnerski skupnosti — Diskriminacija zaradi spolne usmerjenosti)	2

SL

 Cena:
3 EUR

(Nadaljevanje na naslednji strani)

2011/C 194/03	Združeni zadevi C-230/09 in C-231/09: Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 5. maja 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Bundesfinanzhof – Nemčija) – Hauptzollamt Koblenz proti Kurt Etling, Thomas Etling (C-230/09), Hauptzollamt Oldenburg (C-231/09) proti Theodorju Aissnu, Hermannu Rohaanu (Kmetijstvo — Sektor mleka in mlečnih proizvodov — Uredba (ES) št. 1788/2003 — Dajatev v sektorju mleka in mlečnih proizvodov — Uredba (ES) št. 1782/2003 — Sistemi neposredne podpore v okviru skupne kmetijske politike — Prenos individualnih referenčnih količin — Vpliv na izračun dajatev — Vpliv na izračun mlečne premije)	3
2011/C 194/04	Zadeva C-391/09: Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 12. maja 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Vilniaus miesto 1 apylinkės teismas – Republika Litva) – Malgožata Runevič-Vardyn, Łukasz Wardyn proti Vilniaus miesto savivaldybės administracija, Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija, Valstybinė lietuvių kalbos komisija, Vilniaus miesto savivaldybės administracijos Teisės departamento Civilinės metrikacijos skyrius (Državljanstvo Unije — Prosto gibanje in prebivanje v državah članicah — Načelo prepovedi diskriminacije glede na državljanstvo — Člena 18 PDEU in 21 PDEU — Načelo enakega obravnavanja oseb ne glede na raso ali narodnost — Direktiva 2000/43/ES — Nacionalni predpis, ki določa, da se imena in priimki fizičnih oseb v listinah o osebnem stanju zapišejo v obliki, ki je v skladu s pravili zapisovanja uradnega nacionalnega jezika)	4
2011/C 194/05	Zadeva C-543/09: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 5. maja 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Bundesverwaltungsgericht – Nemčija) – Deutsche Telekom AG proti Bundesrepublik Deutschland (Elektronske komunikacije — Direktiva 2002/22/ES — Člen 25(2) — Direktiva 2002/58/ES — Člen 12 — Zagotavljanje imeniških storitev in imenikov — Obveznost, naložena podjetju, ki dodeljuje telefonske številke, da drugim podjetjem posreduje podatke o naročnikih tretjih podjetij, s katerimi razpolaga)	5
2011/C 194/06	Zadeva C-107/10: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 12. maja 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Administrativen sad Sofia-grad – Bolgarija) – Enel Maritsa Iztok 3 AD proti Direktor „Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto“ NAP (Predlog za sprejetje predhodne odločbe — DDV — Direktivi 77/388/EGS in 2006/112/ES — Povrnitev — Rok — Obresti — Pobot — Načeli davčne nevtralnosti in sorazmernosti — Varstvo legitimnih pričakovanj)	5
2011/C 194/07	Zadeva C-144/10: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 12. maja 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Kammergericht Berlin – Nemčija) – Berliner Verkehrsbetriebe (BVG), Anstalt des öffentlichen Rechts proti JPMorgan Chase Bank N.A., Frankfurt Branch (Sodna pristojnost v civilnih zadevah — Člena 22, točka 2, in 27 Uredbe (ES) št. 44/2001 — Izključna pristojnost sodišč države sedeža za spore o veljavnosti odločitev organov družbe — Obseg — Tožba, ki jo je vložila pravna oseba javnega prava, s katero naj bi se ugotovila ničnost pogodbe zaradi domnevne neveljavnosti odločitev njenih organov v zvezi s sklenitvijo te pogodbe — Litispendenca — Obveznost sodišča, ki je drugo začelo postopek, da postopek prekine — Obseg)	6
2011/C 194/08	Združeni zadevi C-201/10 in C-202/10: Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 5. maja 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Finanzgericht Hamburg – Nemčija) – Ze Fu Fleischhandel GmbH (C-201/10), Vion Trading GmbH (C-202/10) proti Hauptzollamt Hamburg-Jonas (Uredba (ES, Euratom) št. 2988/95 — Zaščita finančnih interesov Evropske unije — Člen 3 — Vračilo izvoznega nadomestila — Tridesetletni zastaralni rok — Pravilo o zastaralnem roku, ki je del splošnega civilnega prava države članice — Uporaba „po analogiji“ — Načelo pravne varnosti — Načelo zaupanja v pravo — Načelo sorazmernosti)	7

2011/C 194/09	Zadeva C-294/10: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 12. maja 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Augstākās tiesas Senāts – Republika Latvija) – Andrejs Eglītis, Edvards Ratnieks proti Latvijas Republikas Ekonomikas ministrija (Zračni promet — Uredba (ES) št. 261/2004 — Člen 5(3) — Odškodnina potnikom ob odpovedi leta — Oprostitev obveznosti plačila odškodnine v izrednih razmerah — Sprejetje vseh ustreznih ukrepov s strani letalskega prevoznika za izoginitve izrednim razmeram — Pravočasno načrtovanje virov, da bi se let lahko opravil po koncu takih razmer) 7	7
2011/C 194/10	Zadeva C-479/10: Sodba Sodišča (peti senat) z dne 10. maja 2011 – Evropska komisija proti Kraljevini Švedski (Neizpolnitev obveznosti države — Okolje — Direktiva 1999/30/ES — Nadzor nad onesnaževanjem — Mejne vrednosti koncentracije PM10 v zunanjem zraku) 8	8
2011/C 194/11	Zadeva C-128/11: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 14. marca 2011 vložilo Bundesgerichtshof (Nemčija) – UsedSoft GmbH proti Oracle International Corp. 8	8
2011/C 194/12	Zadeva C-165/11: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Najvyšším súdom Slovenskej republiky (Slovaška republika) 4. aprila 2011 – Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky proti Profitube spol. sro 9	9
2011/C 194/13	Zadeva C-173/11: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Združeno kraljestvo) 8. aprila 2011 – Football Dataco Ltd, Scottish Premier League Ltd, Scottish Football League, PA Sport UK Ltd proti Sportradar GmbH (družba, registrirana v Nemčiji), Sportradar (družba, registrirana v Švici) 10	10
2011/C 194/14	Zadeva C-177/11: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Symvoulio tis Epikrateias (Grčija) 15. aprila 2011 – Syllogos Ellinon Poleodomon kai Chorotakton proti 1) Ypourgos Perival-lontos, Chorotaxias kai Dimosion Ergon, 2) Ypourgos Oikonomias kai Oikonomikon in 3) Ypourgos Esoterikon, Dimosias Dioikisis kai Apokentrosis 10	10
2011/C 194/15	Zadeva C-209/11: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Symvoulio tis Epikrateias (Grčija) 4. maja 2011 – Sportingbet PLC proti Ypourgos Politismou, Ypourgos Oikonomias kai Oiko-nomikon 11	11

Splošno sodišče

2011/C 194/16	Zadeva T-423/07: Sodba Splošnega sodišča z dne 19. maja 2011 – Ryanair proti Komisiji (Državne pomoči — Konkurenca — Zloraba prevladujočega položaja — Letalski sektor — Izključna uporaba terminala 2 Münchenskega letališča — Tožba zaradi nedelovanja — Oblikovanje stališča s strani Komisije — Ustavitev postopka — Obveznost ukrepanja — Neobstoj) 12	12
2011/C 194/17	Zadeva T-502/07: Sodba Splošnega sodišča z dne 18. maja 2011 – IIC-Intersport International proti UUNT – McKenzie (McKENZIE) („Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Skupnosti McKENZIE — Prejšnji figurativna in besedna znamka Skupnosti McKINLEY — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 40/94 (postal člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009)“) 12	12

2011/C 194/18	Zadeva T-207/08: Sodba Splošnega sodišča z dne 18. maja 2011 – Habanos proti UUNT – Tabacos de Centroamérica (KIOWA) (Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Skupnosti KIOWA — Prejšnja figurativna znamka Skupnosti COHIBA in prejšnja figurativna nacionalna znamka COHIBA — Relativni razlog za zavrnitev — Neobstoj verjetnosti zmede — Neobstoj podobnosti znakov — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 40/94 (postal člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009)).....	13
2011/C 194/19	Zadeva T-580/08: Sodba Splošnega sodišča z dne 19. maja 2011 – PJ Hungary proti UUNT – Pepekillo (PEPEQUILLO) („Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava besedne znamke Skupnosti PEPEQUILLO — Prejšnji besedni in figurativni nacionalni znamki in znamki Skupnosti PEPE in PEPE JEANS — Vrnitev v prejšnje stanje — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Podobnost med proizvodi — Člen 78 Uredbe (ES) št. 40/94 (postal člen 81 Uredbe (ES) št. 207/2009) — Člen 8(1)(b) in (5) Uredbe št. 40/94 (postal člen 8(1)(b) in (5) Uredbe št. 207/2009)“).....	13
2011/C 194/20	Zadeva T-376/09: Sodba Splošnega sodišča z dne 18. maja 2011 – Glenton España proti UUNT – Polo/Lauren (POLO SANTA MARIA) (Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Skupnosti POLO SANTA MARIA — Prejšnja figurativna znamka Beneluxa, ki predstavlja silhueto igralca pola — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe(ES) št. 207/2009)	14
2011/C 194/21	Zadeva T-81/10: Sodba Splošnega sodišča z dne 19. maja 2011 – Tempus Vade proti UUNT – Palacios Serrano (AIR FORCE) (Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava besedne znamke Skupnosti AIR FORCE — Prejšnje skupnostne in nacionalne besedne in figurativne znamke TIME FORCE — Relativni razlogi za zavrnitev — Neobstoj verjetnosti zmede — Neobstoj podobnosti znakov — Člen 8(1)(b) in (5) Uredbe (ES) št. 207/2009)	14
2011/C 194/22	Zadeva T-206/11: Tožba, vložena 4. aprila 2011 – COMPLEX proti UUNT – Kajometal (KX)	14
2011/C 194/23	Zadeva T-207/11: Tožba, vložena 8. aprila 2011 – EyeSense proti UUNT – Osypka Medical (ISENSE)	15
2011/C 194/24	Zadeva T-216/11: Tožba, vložena 18. aprila 2011 – Progust proti UUNT – Sopralex & Vosmarques (IMPERIA)	15
2011/C 194/25	Zadeva T-219/11: Tožba, vložena 15. aprila 2011 – Otero González proti UUNT – Apli Agipa (AGIPA)	16
2011/C 194/26	Zadeva T-220/11: Tožba, vložena 18. aprila 2011 – TeamBank proti UUNT – Fercredit Servizi Finanziari (f@ir Credit)	16
2011/C 194/27	Zadeva T-223/11: Tožba, vložena 20. aprila 2011 – Siemens proti Komisiji	17
2011/C 194/28	Zadeva T-224/11: Tožba, vložena 21. aprila 2011 – Caventa proti UUNT – Anson's Herrenhaus (BERG)	17
2011/C 194/29	Zadeva T-225/11: Tožba, vložena 21. aprila 2011 – Caventa proti UUNT – Anson's Herrenhaus (BERG)	18

IV

*(Informacije)*INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE
UNIJE

SODIŠČE EVROPSKE UNIJE

(2011/C 194/01)

Zadnja objava Sodišča Evropske unije v Uradnem listu Evropske unije

UL C 186, 25.6.2011

Prejšnje objave

UL C 179, 18.6.2011

UL C 173, 11.6.2011

UL C 160, 28.5.2011

UL C 152, 21.5.2011

UL C 145, 14.5.2011

UL C 139, 7.5.2011

Ti teksti so na voljo na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Objave)

SODNI POSTOPKI

SODIŠČE

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 10. maja 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Arbeitsgericht Hamburg – Nemčija) – Jürgen Römer proti Freie und Hansestadt Hamburg

(Zadeva C-147/08) ⁽¹⁾

(Enako obravnavanje pri zaposlovanju in delu — Splošna načela prava Unije — Člen 157 PDEU — Direktiva 2000/78 — Področje uporabe — Pojem „plačilo“ — Izključitve — Poklicni pokojninski načrt, ki obsega dodatno pokojnino za nekdanje uslužbenke lokalne skupnosti in njihove preživene družinske člane — Metoda za izračun te pokojnine, ki je za poročene prejemnike ugodnejša kot za tiste, ki živijo v registrirani partnerski skupnosti — Diskriminacija zaradi spolne usmerjenosti)

(2011/C 194/02)

Jezik postopka: nemščina

Predložitev sodišče

Arbeitsgericht Hamburg

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Jürgen Römer

Tožena stranka: Freie und Hansestadt Hamburg

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Arbeitsgericht Hamburg – Razlaga načela enakega obravnavanja iz člena 141 Pogodbe ES, členov 1, 2, 3(1)(c) in 3(3) ter uvodne izjave 22 Direktive Sveta 2000/78/ES z dne 27. novembra 2000 o splošnih okvirih enakega obravnavanja pri zaposlovanju in delu (UL L 303, str. 16) – Področje uporabe Direktive – Izključitev plačil kakršne koli vrste iz državnih programov, vključno s sistemom socialne varnosti ali socialnega zavarovanja – Neuporaba nacionalnih predpisov glede zakonskega stanu in ugodnosti, ki temeljijo na njem – Sistem poklicnega socialnega zavarovanja v obliki dodatne pokojnine za nekdanje uslužbenke in zaposlene pri lokalni skupnosti ter njihove preživene svoje – Način izračunavanja pokojnin, ki privilegira prejemnike pokojnin, ki so sklenili zakonsko zvezo, v primerjavi s tistimi, ki živijo v registrirani življenjski partnerski skupnosti.

Izrek

1. Direktivo Sveta 2000/78/ES z dne 27. novembra 2000 o splošnih okvirih enakega obravnavanja pri zaposlovanju in delu je treba razlagati tako, da z njenega področja uporabe *ratione materiae* niti zaradi člena 3(3) niti zaradi uvodne izjave 22 te direktive niso izključene dodatne pokojnine, kot so te, ki se na podlagi zakona Land Hamburg o dodatnih starostnih in družinskih pokojninah uslužbencev Freie und Hansestadt Hamburg (*Erstes Ruhegeldgesetz der Freien und Hansestadt Hamburg*) v različici z dne 30. maja 1995 izplačujejo nekdanjim uslužbencem Freie und Hansestadt Hamburg in njihovim preživelim družinskim članom, ki so plačilo v smislu člena 157 PDEU.

2. Povezane določbe členov 1, 2 in 3(1)(c) Direktive 2000/78 nasprotujejo nacionalni določbi, kot je člen 10(6) omenjenega zakona Land Hamburg, v skladu s katerim upravičenec, ki je v partnerski skupnosti, prejema dodatno pokojnino, ki je nižja od tiste, ki se izplačuje upravičencu, ki je poročen in ne živi trajno ločeno, če

— lahko v zadevni državi članici zakonsko zvezo sklenejo samo osebe različnega spola in poleg nje obstaja partnerska skupnost, kot je ta, ki jo ureja zakon o registrirani partnerski skupnosti (*Gesetz über die Eingetragene Lebenspartnerschaft*) z dne 16. februarja 2001, ki je pridržana za osebe istega spola, in

— obstaja neposredna diskriminacija zaradi spolne usmerjenosti, zato ker je v nemškem pravu zadevni življenjski partner glede predmetne pokojnine pravno in dejansko v primerljivem položaju kot zakonec. Presoja primerljivosti je v pristojnosti predložitvenega sodišča in se mora osredotočiti na pravice in obveznosti zakoncev na eni strani ter oseb v partnerski skupnosti na drugi strani, kot so urejene v okviru ustrežajočih institutov in ki so upoštevne glede na cilj in pogoje za pridobitev zadevne datave.

3. Če člen 10(6) zakona Land Hamburg o dodatnih starostnih in družinskih pokojninah uslužbencev Freie und Hansestadt Hamburg v različici z dne 30. maja 1995 pomeni diskriminacijo v smislu člena 2 Direktive 2000/78, posameznik, kot je tožeča stranka v postopku v glavni stvari, lahko uveljavlja pravico do enakega obravnavanja ne prej kot po izteku roka za prenos navedene direktive, in sicer od 3. decembra 2003, in to ne da bi moral čakati, da nacionalni zakonodajalec to določbo uskladi s pravom Unije.

(¹) UL C 171, 5.7.2008.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 5. maja 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Bundesfinanzhof – Nemčija) – Hauptzollamt Koblenz proti Kurt Etling, Thomas Etling (C-230/09), Hauptzollamt Oldenburg (C-231/09) proti Theodorju Aissnu, Hermannu Rohaanu

(Združeni zadevi C-230/09 in C-231/09) (¹)

(Kmetijstvo — Sektor mleka in mlečnih proizvodov — Uredba (ES) št. 1788/2003 — Dajatev v sektorju mleka in mlečnih proizvodov — Uredba (ES) št. 1782/2003 — Sistemi neposredne podpore v okviru skupne kmetijske politike — Prenos individualnih referenčnih količin — Vpliv na izračun dajatve — Vpliv na izračun mlečne premije)

(2011/C 194/03)

Jezik postopka: nemščina

Predložitev sodišče

Bundesfinanzhof

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: Hauptzollamt Koblenz (C-230/09), Hauptzollamt Oldenburg (C-231/09)

Tožene stranke: Kurt Etling, Thomas Etling (C-230/09), Theodor Aissen, Hermann Rohaan (C-231/09)

ob udeležbi: Bundesministerium der Finanzen

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe - Bundesfinanzhof – Razlaga člena 5(k) Uredbe Sveta (ES) št. 1788/2003 z dne 29. septembra 2003 o uvedbi dajatve v sektorju mleka in

mlečnih proizvodov (UL L 270, str. 123) – Jemanje referenčne količine mleka nazaj v referenčnem obdobju po prenehanju zakupne pogodbe – Upoštevanje količine, ki jo je prejšnji zakupnik že prenesel v referenčnem obdobju, zato da se določi referenčna količina, ki je na voljo zakupodajalcu

Izrek

1. Člen 10(3) Uredbe Sveta (ES) št. 1788/2003 z dne 29. septembra 2003 o uvedbi dajatve v sektorju mleka in mlečnih proizvodov, kakor je bila spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 2217/2004 z dne 22. decembra 2004, je treba razlagati tako, da je treba porazdelitev neuporabljenega dela nacionalne referenčne količine, dodeljene za oddajo, opraviti v sorazmerju z individualno referenčno količino vsakega proizvajalca, ki je oddal presežne količine, in sicer tisto, ki je določena na dan 1. aprila upoštevne dvajsetmesečnega obdobja, ali v skladu z objektivnimi merili, ki jih določijo države članice. Pojem individualne referenčne količine, uporabljen v tej določbi, ne omogoča upoštevanja prenosov referenčnih količin, ki so bili izvedeni v tem obdobju.

2. Nacionalni predpis, s katerim je uresničena možnost iz člena 10(3) Uredbe št. 1788/2003, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 2217/2004, namreč, da se določijo objektivna merila, v skladu s katerimi se opravi porazdelitev neuporabljenega dela nacionalne referenčne količine, dodeljene za oddajo, mora upoštevati zlasti splošna načela prava Unije in cilje, ki jim sledi skupna kmetijska politika, ter še posebej cilje, ki se nanašajo na skupno ureditev trgov v sektorju mleka.

3. Ti cilji ne nasprotujejo nacionalnemu predpisu, ki je sprejet v okviru uporabe te možnosti in ki proizvajalcem, ki so oddali presežne količine – kadar so v upoštevem dvajsetmesečnem obdobju v skladu z Uredbo št. 1788/2003, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 2217/2004, prevzeli individualno referenčno količino, v okviru katere je proizvajalec, ki jo je imel na voljo pred tem, že proizvedel in oddal mleko v istem obdobju – omogoča da sodelujejo pri tej porazdelitvi, pri čemer je delno ali v celoti vključena ta referenčna količina. Države članice so morale kljub temu zagotoviti, da tak predpis ni omogočal prenosov, katerih edini namen bi bil kljub formalnemu upoštevanju pogojev iz te uredbe omogočiti nekaterim proizvajalcem, ki so oddali presežne količine, da si zagotovijo ugodnejši položaj pri tej porazdelitvi.

4. Pojem „individualna referenčna količina, upravičena do premije in ki je na voljo na kmetijskem gospodarstvu“ iz člena 95(1) Uredbe št. 1782/2003 z dne 29. septembra 2003 o skupnih pravilih za sheme neposrednih podpor v okviru skupne kmetijske politike in o uvedbi nekaterih shem podpor za kmete ter o spremembi uredb (EGS) št. 2019/93, (ES) št. 1452/2001, (ES) št. 1453/2001, (ES) št. 1454/2001, (ES) 1868/94, (ES) št. 1251/1999, (ES) št. 1254/1999, (ES) št. 1673/2000, (EGS) št. 2358/71 in

(ES) št. 2529/2001, kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 118/2005 z dne 26. januarja 2005, ki ustreza pojmu „razpoložljiva referenčna količina“, ki je opredeljen v členu 5(k) Uredbe št. 1788/2003, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 2217/2004, je treba razlagati tako, da kadar je proizvajalec v upoštevnem dvanajstmesečnem obdobju prevzel referenčno količino, v okviru katere je mleko že oddal prenosnik v istem obdobju, glede prevzemnika ne zajema dela prenesene referenčne količine, v okviru katerega je prenosnik že oddal mleko, za katero se ne plača dajatev.

⁽¹⁾ UL C 220, 12.9.2009.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 12. maja 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Vilnius miesto 1 apylinkės teismas – Republika Litva) – Malgožata Runevič-Vardyn, Łukasz Wardyn proti Vilnius miesto savivaldybės administracija, Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija, Valstybinė lietuvių kalbos komisija, Vilnius miesto savivaldybės administracijos Teisės departamento Civilinės metrikacijos skyrius

(Zadeva C-391/09) ⁽¹⁾

(Državljanstvo Unije — Prosto gibanje in prebivanje v državah članicah — Načelo prepovedi diskriminacije glede na državljanstvo — Člena 18 PDEU in 21 PDEU — Načelo enakega obravnavanja oseb ne glede na raso ali narodnost — Direktiva 2000/43/ES — Nacionalni predpis, ki določa, da se imena in priimki fizičnih oseb v listinah o osebnem stanju zapišejo v obliki, ki je v skladu s pravili zapisovanja uradnega nacionalnega jezika)

(2011/C 194/04)

Jezik postopka: litovščina

Predložitveno sodišče

Vilnius miesto 1 apylinkės teismas

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: Malgožata Runevič-Vardyn, Łukasz Wardyn

Tožene stranke: Vilnius miesto savivaldybės administracija, Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija, Valstybinė lietuvių kalbos komisija, Vilnius miesto savivaldybės administracijos Teisės departamento Civilinės metrikacijos skyrius

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Razlaga členov 12(1) ES, 18(1) ES in 2(2)(b) Direktive Sveta 2000/43/ES z dne 29. junija 2000 o izvajanju načela enakega obravnavanja oseb ne glede na raso ali narodnost (UL L 180, str. 22) – Nacionalni predpis, ki določa, da se v listinah o osebnem stanju, ki jih izda država, priimki in imena oseb druge narodnosti ali državljanstva zapišejo s črkami uradnega jezika te države

Izrek

1. Nacionalni predpis, ki določa, da se imena in priimki osebe v listinah o osebnem stanju te države lahko zapišejo le v taki obliki, ki je v skladu s pravili zapisovanja uradnega nacionalnega jezika, se nanaša na položaj, ki ne spada na področje uporabe Direktive Sveta 2000/43/ES z dne 29. junija 2000 o izvajanju načela enakega obravnavanja oseb ne glede na raso ali narodnost.

2. Člen 21 PDEU je treba razlagati tako, da:

— ne nasprotuje temu, da pristojni organi države članice na podlagi nacionalnega predpisa, ki določa, da se imena in priimki osebe v listinah o osebnem stanju te države lahko zapišejo le v taki obliki, ki je v skladu s pravili zapisovanja uradnega nacionalnega jezika, zavrnejo to, da se zapis imena in priimka državljana te države v njegovem rojstnem listu ali poročnem listu spremeni tako, da se zapiše v obliki, ki je v skladu s pravili zapisovanja druge države članice;

— ne nasprotuje temu, da v okoliščinah, kot so te iz postopka v glavni stvari, pristojni organi države članice na podlagi istega nacionalnega predpisa zavrnejo to, da se priimek, ki je skupen zakoncema, državljanoma Unije, kot je razviden iz listin o osebnem stanju, ki jih je izdala izvorna država članica enega od teh državljanov Unije, spremeni tako, da se zapiše v obliki, ki je v skladu s pravili zapisovanja zadnjenavedene države, če ta zavrnitev navedenima državljanoma Unije ne povzroči „resnih neprijetnosti“ na upravni, poslovni in zasebni ravni, kar mora presoditi predložitveno sodišče. Če bi se izkazalo, da je tako, mora to sodišče preveriti tudi, ali je zavrnitev spremembe nujna za varstvo interesov, ki ga zagotavlja nacionalni predpis, in sorazmerna z legitimno zastavljenim ciljem;

— ne nasprotuje temu, da v okoliščinah, kot so te iz postopka v glavni stvari, pristojni organi države članice na podlagi istega nacionalnega predpisa zavrnejo spremembo poročnega lista državljana Unije, ki je državljan druge države članice, v skladu s katero bi bili imeni tega državljana Unije v tem poročnem listu zapisani z diakritičnimi znaki, ki so bili uporabljeni v listinah o osebnem stanju, ki jih je izdala njegova izvorna država članica, in v obliki, ki je v skladu s pravili zapisovanja uradnega nacionalnega jezika zadnjenavedene države.

⁽¹⁾ UL C 312, 19.12.2009.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 5. maja 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Bundesverwaltungsgericht – Nemčija) – Deutsche Telekom AG proti Bundesrepublik Deutschland

(Zadeva C-543/09) ⁽¹⁾

(Elektronske komunikacije — Direktiva 2002/22/ES — Člen 25(2) — Direktiva 2002/58/ES — Člen 12 — Zagotavljanje imeniških storitev in imenikov — Obveznost, naložena podjetju, ki dodeljuje telefonske številke, da drugim podjetjem posreduje podatke o naročnikih tretjih podjetij, s katerimi razpolaga)

(2011/C 194/05)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Bundesverwaltungsgericht

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Deutsche Telekom AG

Tožena stranka: Bundesrepublik Deutschland

Ob udeležbi: GoYellow GmbH, Telix AG

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Bundesverwaltungsgericht — Razlaga člena 25(2) Direktive 2002/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o univerzalni storitvi in pravicah uporabnikov v zvezi z elektronskimi komunikacijskimi omrežji in storitvami (Direktiva o univerzalnih storitvah) (UL L 108, str. 51) in člena 12 Direktive 2002/58/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. julija 2002 o obdelavi osebnih podatkov in varstvu zasebnosti na področju elektronskih komunikacij (Direktiva o zasebnosti in elektronskih komunikacijah) (UL L 201, str. 37) — Opravljanje imeniških storitev — Meje dolžnosti, naložene podjetju, ki je naročnikom dodeljevalo telefonske številke, da drugim podjetjem dajo na voljo vse zadevne podatke o naročnikih, z namenom izdaje univerzalnega imenika oziroma zagotavljanja univerzalne storitve obveščanja — Podatki, ki se nanašajo na naročnike tretjih podjetij

Izrek

1. Člen 25(2) Direktive 2002/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o univerzalni storitvi in pravicah uporabnikov v zvezi z elektronskimi komunikacijskimi omrežji in storitvami (Direktiva o univerzalnih storitvah) je treba razlagati tako, da ne nasprotuje nacionalnemu predpisu, na podlagi katerega

je podjetjem, ki končnim uporabnikom dodeljujejo telefonske številke, naložena obveznost, da podjetjem, ki se ukvarjajo z dejavnostjo zagotavljanja javno dostopnih imeniških storitev in imenikov, posredujejo ne le podatke o svojih naročnikih, temveč tudi podatke o naročnikih drugih podjetij, s katerimi razpolagajo.

2. Člen 12 Direktive 2002/58/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. julija 2002 o obdelavi osebnih podatkov in varstvu zasebnosti na področju elektronskih komunikacij (Direktiva o zasebnosti in elektronskih komunikacijah) je treba razlagati tako, da ne nasprotuje nacionalnemu predpisu, ki določa, da je podjetje, ki izdaja javne imenike, dolžno posredovati osebne podatke o naročnikih drugih ponudnikov telefonskih storitev, s katerimi razpolaga, drugemu podjetju, katerega dejavnost je objava tiskane ali elektronskega imenika oziroma omogočanje dostopa do teh imenikov prek imeniških storitev, ne da bi bilo to posredovanje pogojeno z novo privolitvijo naročnikov, vendar le če so bili ti naročniki pred prvim vpisom njihovih podatkov v javni imenik obveščeni o namenu tega imenika in o tem, da utegnejo biti ti podatki posredovani drugemu ponudniku telefonskih storitev, in če se zagotovi, da se bodo ti podatki po tem, ko bodo posredovani, uporabljali samo za namene, za katere so bili zbrani ob prvi objavi.

⁽¹⁾ UL C 80, 27.3.2010.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 12. maja 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Administrativen sad Sofia-grad – Bolgarija) – Enel Maritsa Iztok 3 AD proti Direktor „Obzhaltvane i upravlenie na izpalnenieto“ NAP

(Zadeva C-107/10) ⁽¹⁾

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe — DDV — Direktivi 77/388/EGS in 2006/112/ES — Povrnitev — Rok — Obresti — Pobot — Načeli davčne nevtralnosti in sorazmernosti — Varstvo legitimnih pričakovanj)

(2011/C 194/06)

Jezik postopka: bolgarščina

Predložitevno sodišče

Administrativen sad Sofia-grad

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Enel Maritsa Iztok 3 AD

Tožena stranka: Direktor „Obzhaltvane i upravlenie na izpalnenieto“ NAP

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe - Administrativen sad Sofia-grad - Razlaga člena 18(4) Šeste direktiva Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih - Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (UL L 145, str.1) in člen 183, prvi odstavek, Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, str. 1) - Imperativni rok za povračilo preveč plačanega DDV po preteku katerega se začnejo računati obresti v korist davčnega zavezanca - Sprememba nacionalne zakonodaje, med takšnim izračunom, ki določa, da bo v primeru davčnega nadzora za ta izračun uporabljeno obdobje od datuma izdaje davčnega obvestila o zaključku davčnega nadzora - Razumen rok - Možnost povračila preveč plačanega DDV s pobotom zneska, ki mora biti povrnjen in zneska davka, ki je naložen davčnemu zavezancu - Načeli davčne nevtralnosti in sorazmernosti

Izrek

1. Člen 183 Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost, kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 2006/138/ES z dne 19. decembra 2006, je v povezavi z načelom varstva legitimnih pričakovanj treba razlagati tako, da nasprotuje nacionalni ureditvi, ki z retroaktivnim učinkom določa možnost podaljšanja roka, v katerem je treba povrniti preveč plačani davek na dodano vrednost, če ta ureditev davčnemu zavezancu odvzame pravico, ki jo je imel pred začetkom veljavnosti te ureditve, do prejetja zamudnih obresti na znesek, ki mu mora biti povrnjen.
2. Člen 183 Direktive 2006/112, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2006/138, je ob upoštevanju načela davčne nevtralnosti treba razlagati tako, da nasprotuje nacionalni ureditvi, ki določa, da se običajni rok za izvršitev povračila preveč plačanega davka na dodano vrednost, ob izteku katerega so na znesek, ki ga je treba povrniti, dolgovane zamudne obresti, podaljša ob uvedbi davčnega nadzora, pri čemer to podaljšanje povzroči, da so te obresti dolgovane le od datuma konca davčnega nadzora, čeprav je ta presežek že bil predmet prenosa med tremi zaporednimi davčnimi obdobji po obdobju, v katerem je bil davek preveč plačan. Vendar pa ni v nasprotju z navedeno določbo, da je ta običajni rok 45 dni.
3. Člen 183 Direktive 2006/112, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2006/138, je treba razlagati tako, da ne nasprotuje temu, da se povračilo preveč plačanega DDV izvede s pobotom.

(¹) UL C 134, 22.5.2010.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 12. maja 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Kammergericht Berlin – Nemčija) – Berliner Verkehrsbetriebe (BVG), Anstalt des öffentlichen Rechts proti JPMorgan Chase Bank N.A., Frankfurt Branch

(Zadeva C-144/10) (¹)

(Sodna pristojnost v civilnih zadevah — Člena 22, točka 2, in 27 Uredbe (ES) št. 44/2001 — Izključna pristojnost sodišč države sedeža za spore o veljavnosti odločitev organov družbe — Obseg — Tožba, ki jo je vložila pravna oseba javnega prava, s katero naj bi se ugotovila ničnost pogodbe zaradi domnevne neveljavnosti odločitev njenih organov v zvezi s sklenitvijo te pogodbe — Litispendenca — Obveznost sodišča, ki je drugo začelo postopek, da postopek prekine — Obseg)

(2011/C 194/07)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Kammergericht Berlin

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Berliner Verkehrsbetriebe (BVG), Anstalt des öffentlichen Rechts

Tožena stranka: JPMorgan Chase Bank N.A., Frankfurt Branch

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Kammergericht Berlin – Razlaga členov 22, točka 2, in 27 Uredbe Sveta (ES) št. 44/2001 z dne 22. decembra 2000 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL 2001, L 12, str. 1) – Izključna pristojnost sodišč države sedeža za spore o veljavnosti odločitev organov družbe – Uporaba tega pravila o izključni pristojnosti za tožbo zoper pravno osebo javnega prava za ugotovitev ničnosti pogodbe zaradi domnevne neveljavnosti odločitev njenih organov v zvezi s sklenitvijo te pogodbe

Izrek

Člen 22, točka 2, Uredbe Sveta (ES) št. 44/2001 z dne 22. decembra 2000 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah je treba razlagati tako, da se ne uporablja za spor, v katerem družba zatrjuje, da se pogodba zoper njo ne more uporabiti, ker je odločitev njenih organov, ki je privedla do sklenitve te pogodbe, domnevno neveljavna zaradi kršitve statuta.

(¹) UL C 148, 5.6.2010.

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 5. maja 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Finanzgericht Hamburg – Nemčija) – Ze Fu Fleischhandel GmbH (C-201/10), Vion Trading GmbH (C-202/10) proti Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Združeni zadevi C-201/10 in C-202/10) ⁽¹⁾

(Uredba (ES, Euratom) št. 2988/95 — Zaščita finančnih interesov Evropske unije — Člen 3 — Vračilo izvoznega nadomestila — Tridesetletni zastaralni rok — Pravilo o zastaralnem roku, ki je del splošnega civilnega prava države članice — Uporaba „po analogiji“ — Načelo pravne varnosti — Načelo zaupanja v pravo — Načelo sorazmernosti)

(2011/C 194/08)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Finanzgericht Hamburg

Stranke v postopkih v glavni stvari

Tožeči stranki: Ze Fu Fleischhandel GmbH (C-201/10), Vion Trading GmbH (C-202/10)

Tožena stranka: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Finanzgericht Hamburg – Razlaga člena 3(3) Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 2988/95 z dne 18. decembra 1995 o zaščiti finančnih interesov Evropskih skupnosti (UL L 312, str. 1) – Vračilo izvoznega nadomestila, ki ga je izvoznik prejel neupravičeno zaradi nepravilnosti, ki jih je storil – Uporaba nacionalne zakonodaje, ki določa tridesetletni zastaralni rok – Načeli pravne varnosti in sorazmernosti

Izrek

1. V okoliščinah, kakršne so te v zadevah iz postopkov v glavni stvari, načelo pravne varnosti načeloma ne nasprotuje temu, da v okviru zaščite pravnih interesov Unije, opredeljene z Uredbo Sveta (ES, Euratom) št. 2988/95 z dne 18. decembra 1995 o zaščiti finančnih interesov Evropskih skupnosti, in na podlagi člena 3(3) te uredbe nacionalni organi in sodišča države članice za spor o vračilu nepravilno dodeljenega izvoznega nadomestila „po analogiji“

uporabijo zastaralni rok iz nacionalne določbe iz splošne ureditve, če je bila taka uporaba, ki izhaja iz sodne prakse, dovolj predvidljiva, za preveritev česar je pristojno predložitevno sodišče.

2. V okoliščinah, kakršne so te v zadevah iz postopkov v glavni stvari, načelo sorazmernosti v okviru izvajanja možnosti iz člena 3(3) Uredbe št. 2988/95 s strani držav članic nasprotuje uporabi tridesetletnega zastaralnega roka za spor o vračilu neupravičeno prejetih nadomestil.
3. V okoliščinah, kakršne so te v zadevah iz postopkov v glavni stvari, načelo pravne varnosti nasprotuje temu, da lahko „daljši“ zastaralni rok v smislu člena 3(3) Uredbe št. 2988/95 izhaja iz zastaralnega roka iz splošne ureditve, ki je s sodno prakso skrajšan, da bi bilo pri njegovi uporabi upoštevano načelo sorazmernosti, saj je v takih okoliščinah vsekakor mogoče uporabiti štiriletni zastaralni rok iz člena 3(1), prvi pododstavek, Uredbe št. 2988/95.

⁽¹⁾ UL C 209, 31.7.2010.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 12. maja 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Augstākās tiesas Senāts – Republika Latvija) – Andrejs Eglītis, Edvards Ratnieks proti Latvijas Republikas Ekonomikas ministrija

(Zadeva C-294/10) ⁽¹⁾

(Zračni promet — Uredba (ES) št. 261/2004 — Člen 5(3) — Odškodnina potnikom ob odpovedi leta — Oprostitev obveznosti plačila odškodnine v izrednih razmerah — Sprejetje vseh ustreznih ukrepov s strani letalskega prevoznika za izognitev izrednim razmeram — Pravočasno načrtovanje virov, da bi se let lahko opravil po koncu takih razmer)

(2011/C 194/09)

Jezik postopka: latvijščina

Predložitevno sodišče

Augstākās tiesas Senāts

Stranke v postopku v glavni stvari

Kasacijska pritožnika: Andrejs Eglītis, Edvards Ratnieks

Nasprotna stranka: Latvijas Republikas Ekonomikas ministrija

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Augstākās tiesas Senāts – Razlaga členov 5(3) in 6(1) Uredbe (ES) št. 261/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o določitvi skupnih pravil glede odškodnine in pomoči potnikom v primerih zavrnitve vkrcaja, odpovedi ali velike zamude letov ter o razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 295/91 (UL L 46, str. 1) – Odpoved leta, ki jo je najprej povzročilo zaprtje zračnega prostora zaradi težav z radarskim in letalskim sistemom, nato pa iztek najdaljšega dovoljenega delovnega časa posadke letala – Sprejetje vseh ustreznih ukrepov za izognitev izrednim razmeram s strani letalskega prevoznika

Izrek

Člen 5(3) Uredbe (ES) št. 261/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o določitvi skupnih pravil glede odškodnine in pomoči potnikom v primerih zavrnitve vkrcaja, odpovedi ali velike zamude letov ter o razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 295/91 je treba razlagati tako, da mora letalski prevoznik – ki je zavezan sprejeti vse ustrezne ukrepe, da bi se izognil izrednim razmeram – pri načrtovanju leta ustrezno upoštevati nevarnost zamude zaradi morebitnega nastopa takih razmer. Zato mora določiti nekoliško časovno rezervo, da bi lahko, če je to mogoče, navedeni let opravil po koncu izrednih razmer. Nasprotno pa navedene določbe ni mogoče razlagati tako, da v okviru ustreznih ukrepov določa, da je treba na splošno in ne glede na okoliščine načrtovati najmanjšo časovno rezervo, ki se brez razlikovanja nanaša na vse letalske prevoznike v vseh primerih, ko nastopijo izredne razmere. Pri presoji zmožnosti letalskega prevoznika, da v novih okoliščinah, ki so posledica nastopa teh razmer, načrtovani let izvede v celoti, pa je treba paziti, da dolžina zahtevane časovne rezerve ne povzroči, da mora letalski prevoznik privoliti v nevzdržna odrekanja glede na zmogljivosti svoje družbe v ustreznem trenutku. Člen 6(1) navedene uredbe se pri tej presoji ne uporablja.

(¹) UL C 221, 14.8.2010.

Sodba Sodišča (peti senat) z dne 10. maja 2011 – Evropska komisija proti Kraljevini Švedski

(Zadeva C-479/10) (¹)

(Neizpolnitev obveznosti države — Okolje — Direktiva 1999/30/ES — Nadzor nad onesnaževanjem — Mejne vrednosti koncentracije PM10 v zunanjem zraku)

(2011/C 194/10)

Jezik postopka: švedščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: A. Alcover San Pedro in K. Simonsson, zastopnika)

Tožena stranka: Kraljevina Švedska (zastopnika: A. Falk in C. Meyer-Seitz, zastopnika)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države – Kršitev člena 5(1) Direktive Sveta 1999/30/ES z dne 22. aprila 1999 o mejnih vrednostih žveplovega dioksida, dušikovega dioksida in dušikovih oksidov, trdnih delcev in svinca v zunanjem zraku (UL L 163, str. 41) – Preseganje mejnih vrednosti za delce PM10 v zunanjem zraku v letih 2005, 2006 in 2007 v območjih SW 2 in SW 4 in v letih 2005 in 2006 v območju SW 5

Izrek

1. S tem, da so bile presežene mejne vrednosti za PM10 v zunanjem zraku v letih 2005, 2006 in 2007 v območjih SW 2 in SW 4 in v letih 2005 in 2006 v območju SW 5, Kraljevina Švedska ni izpolnila obveznosti iz člena 5(1) Direktive Sveta 1999/30/ES z dne 22. aprila 1999 o mejnih vrednostih žveplovega dioksida, dušikovega dioksida in dušikovih oksidov, trdnih delcev in svinca v zunanjem zraku.
2. Kraljevini Švedski se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 328, 4.12.2010.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 14. marca 2011 vložilo Bundesgerichtshof (Nemčija) – UsedSoft GmbH proti Oracle International Corp.

(Zadeva C-128/11)

(2011/C 194/11)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Bundesgerichtshof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: UsedSoft GmbH

Tožena stranka: Oracle International Corp.

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je tisti, ki se lahko sklicuje na izčrpanje pravice distribuiranja za kopijo računalniškega programa, „zakoniti pridobitelj“ v smislu člena 5(1) Direktive 2009/24/ES (¹)?

2. Če bo odgovor na prvo vprašanje pritrdilen: ali se pravica distribuiranja za kopijo računalniškega programa na podlagi člena 4(2), prva polovica stavka, Direktive 2009/24/ES izčrpa, če je pridobitelj z dovoljenjem imetnika pravice izdelal kopijo tako, da je naložil program z interneta na nosilec podatkov?
3. Če bo tudi odgovor na drugo vprašanje pritrdilen: ali se lahko tudi tisti, ki je pridobil „rabljeno“ licenco za programsko opremo za izdelavo kopije programa, kot „zakoniti pridobitelj“ na podlagi členov 5(1) in 4(2), prva polovica stavka, Direktive 2009/24/ES sklicuje na izčrpanje pravice distribuiranja za kopijo računalniškega programa, ki jo je prvi pridobitelj z dovoljenjem imetnika pravice izdelal tako, da je naložil program z interneta na nosilec podatkov, če je prvi pridobitelj njegovo kopijo programa izbrisal ali je ne uporablja več?

(¹) Direktiva 2009/24/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o pravnem varstvu računalniških programov (kodificirana različica); UL L 111, str. 16.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Najvyšším súdom Slovenskej republiky (Slovaška republika) 4. aprila 2011 – Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky proti Profitube spol. sro

(Zadeva C-165/11)

(2011/C 194/12)

Jezik postopka: slovaščina

Predložitveno sodišče

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky

Tožena stranka: Profitube spol., sro

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali se v primeru, da je uvoznik iz države članice Evropske unije v letih 2005 in 2006 v javno carinsko skladišče, ki je v tej državi, [uvozil] blago iz države, ki ni članica Evropske unije (Ukrajina), v tem carinskem skladišču potem blago

predelal v sistemu aktivnega oplemenitenja v okviru sistema odloga, nato pa končni izdelek, namesto da bi ga subjekt, ki je to blago predelal, takoj izvozil v skladu s členom 114 Uredbe EGS št. 2913/92, v tem istem skladišču dobavil drugi družbi iz te države članice, ki pa blaga iz tega carinskega skladišča ni sprostila v prosti promet, ampak ga je vrnila v postopek carinskega skladiščenja, za omenjeno prodajo blaga v tem istem carinskem skladišču vedno uporabljajo le carinski predpisi Skupnosti oziroma ali se je pravni položaj z zadevno prodajo tako spremenil, da za navedeno transakcijo velja sistem iz Šeste direktive Sveta 77/388/EGS (¹) z dne 17. maja 1977, oziroma ali je mogoče zaradi cilja sistema davka na dodano vrednost v skladu s Šesto direktivo javno carinsko skladišče, ki je na ozemlju ene države članice, šteti za del ozemlja Skupnosti, natančneje za ozemlje te države članice, v skladu z opredelitvijo iz člena 3 Šeste direktive?

2. Ali je zgoraj omenjeni primer mogoče presojati ob upoštevanju doktrine zlorabe pravic, ki jo je določilo Sodišče Evropske unije glede uporabe Šeste direktive (sodba z dne 21. februarja 2006 v zadevi Halifax, C 255/02), tako, da je tožeča stranka z dobavo blaga v javnem carinskem skladišču, ki je na ozemlju Slovaške republike, že izvedla odplačno dobavo blaga na nacionalnem ozemlju?
3. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen v smislu, da za zadevno transakcijo velja sistem iz Šeste direktive, ali ta transakcija pomeni obdavčljivi dogodek,
- a) ki je vezan na obveznost obračuna davka v skladu s členom 10(1) in (2) Šeste direktive, ker je bila dobava blaga izvedena v carinskem skladišču, ki je na ozemlju Slovaške republike, oziroma
- b) ker po uvozu blaga iz tretje države (člen 10(3) Šeste direktive) oziroma med njegovim skladiščenjem v tem carinskem skladišču carinski postopek ni bil opravljen zaradi dobave uskladičenega blaga drugemu subjektu države članice?
4. Ali so izpolnjeni cilji, določeni v preambuli Šeste direktive, zlasti cilji GATT (STO), če za dobavo blaga, ki je iz tretje države uvoženo v carinsko skladišče, ki je v državi članici Evropske skupnosti, tam nato predelano in v tem carinskem skladišču prodano drugemu subjektu te države članice, ne velja sistem davka na dodano vrednost v tej državi članici?

(¹) Šesta direktiva Sveta z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih - Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Združeno kraljestvo) 8. aprila 2011 – Football Dataco Ltd, Scottish Premier League Ltd, Scottish Football League, PA Sport UK Ltd proti Sportradar GmbH (družba, registrirana v Nemčiji), Sportradar (družba, registrirana v Švici)

(Zadeva C-173/11)

(2011/C 194/13)

Jezik postopka: angleščina

Predložitevno sodišče

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožče stranke: Football Dataco Ltd, Scottish Premier League Ltd, Scottish Football League, PA Sport UK Ltd

Toženi stranki: Sportradar GmbH (družba, registrirana v Nemčiji), Sportradar (a družba, registrirana v Švici)

Vprašanje za predhodno odločanje

1. Če stranka podatke iz baze podatkov, ki so zaščiteni s pravico *sui generis* na podlagi Direktive 96/9/ES ⁽¹⁾ (Direktiva o bazah podatkov), prenese v svoj spletni strežnik, ki je v državi članici A, in na zahtevo uporabnika v državi članici B spletni strežnik take podatke pošlje v uporabnikov računalnik, tako da so podatki shranjeni v pomnilniku tega računalnika in prikazani na njegovem zaslonu:

- (a) ali je dejanje pošiljanja podatkov „jemanje izvlečkov“ ali „ponovna uporaba“ s strani te stranke;
- (b) ali kakršno koli dejanje jemanja izvlečkov in/ali ponovne uporabe s strani te stranke nastane:
 - (i) le v državi članici A;
 - (ii) le v državi članici B; ali
 - (iii) v obeh državah članicah, A in B?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Symvoulio tis Epikrateias (Grčija) 15. aprila 2011 – Syllogos Ellinon Poleodomon kai Chorotakton proti 1) Ypourgos Perivallontos, Chorotaxias kai Dimosion Ergon, 2) Ypourgos Oikonomias kai Oikonomikon in 3) Ypourgos Esoterikon, Dimosias Dioikisis kai Apokentrosis

(Zadeva C-177/11)

(2011/C 194/14)

Jezik postopka: grščina

Predložitevno sodišče

Symvoulio tis Epikrateias (Consiglio di Stato)

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožča stranka: Syllogos Ellinon Poleodomon kai Chorotakton (Grško združenje urbanistov in prostorskih načrtovalcev)

Tožene stranke: 1) Ypourgos Perivallontos, Chorotaxias kai Dimosion Ergon (minister za okolje, prostorsko načrtovanje in javna dela), 2) Ypourgos Oikonomias kai Oikonomikon kai (minister za gospodarstvo in finance), 3) Ypourgos Esoterikon, Dimosias Dioikisis kai Apokentrosis (minister za notranje zadeve, javno upravo in decentralizacijo)

Vprašanje za predhodno odločanje

„Ali je treba člen 3(2)(b) Direktive 2001/42/ES o presoji vplivov nekaterih načrtov in programov na okolje (UL L 197, str. 30), ki določa, da se okoljska presoja izvede za vse načrte in programe, pri katerih je bilo glede na možne vplive na območja ugotovljeno, da je zanje potrebna presoja skladno s členom 6 ali 7 Direktive 92/43/EGS¹, razlagati tako, da je obveznost izvedbe okoljske presoje pri določenem načrtu odvisna od tega, da so za ta načrt izpolnjeni pogoji za izvedbo okoljske presoje v skladu z Direktivo 92/43, in da se zato tudi v sami navedeni določbi Direktive 2001/42 tako kot v zgoraj navedenih določbah Direktive 92/43 predpostavlja, da bi načrt lahko znatno vplival na določeno posebno ohranitveno območje, pri čemer je ustrezna vsebinska presoja prepuščena državam članicam? Ali pa je treba člen 3(2)(b) Direktive 2001/42 razlagati tako, da obveznost izvedbe okoljske presoje v skladu s to določbo ni odvisna od tega, ali so izpolnjeni pogoji za izvedbo okoljske presoje v skladu z Direktivo 92/43, oziroma od presoje verjetnih znatnih vplivov na posebno ohranitveno območje, ampak da za nastanek obveznosti izvedbe te presoje zadostuje ugotovitev, da je določen načrt kakor koli povezan z enim od območij iz Direktive 92/43 in ne nujno s posebnim ohranitvenim območjem?“

⁽¹⁾ Direktiva 96/9/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 1996 o pravnem varstvu baz podatkov (UL L 77, str. 20).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Symvoulio tis Epikrateias (Grčija) 4. maja 2011 – Sportingbet PLC proti Ypourgos Politismou, Ypourgos Oikonomias kai Oikonomikon

(Zadeva C-209/11)

(2011/C 194/15)

Jezik postopka: grščina

Predložitveno sodišče

Symvoulio tis Epikrateias

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Sportingbet PLC

Toženi stranki: Ypourgos Politismou, Ypourgos Oikonomias kai Oikonomikon

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je nacionalna ureditev, ki s ciljem omejitve ponudbe iger na srečo daje izključno pravico v zvezi s prirejanjem, upravljanjem, organiziranjem in delovanjem iger na srečo enemu podjetju, ki je ustanovljeno kot delniška družba in kotira na borzi, še zlasti če to podjetje oglašuje igre na srečo, ki jih organizira, in razširi svojo dejavnost na druge države, igralci svobodno sodelujejo in je najvišji znesek stave in dobitka določen po stavnem listku, in ne po igralcu, v skladu z določbami členov 43 ES in 49 ES?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje nikalen, ali je nacionalna ureditev, ki sama po sebi sledi cilju boja proti kriminalu z izvajanjem nadzora nad podjetji, ki delujejo v zadevnem sektorju, tako da se zagotovi, da se take dejavnosti opravljajo izključno znotraj nadzorovane ureditve, in ki daje izključno pravico v zvezi s prirejanjem, upravljanjem, organiziranjem in delovanjem iger na srečo enemu podjetju, tudi kadar to vpliva na neomejen razvoj zadevne ponudbe, v skladu s členoma 43 ES in 49 ES; ali je treba zato, da se taka omejitev šteje za primerno za doseg cilja boja proti kriminaliteti, razvoj ponudbe vsekakor nadzirati, to pomeni, da se ohrani v obsegu, ki je potreben za doseg tega cilja in ga ne preseže? Če je treba omenjeni razvoj vendarle nadzirati, ali je glede na to mogoče šteti, da se nadzira, kadar se v tem sektorju da izključna pravica družbi, ki ima značilnosti iz prvega vprašanja za predhodno odločanje? Nazadnje, če se ugotovi, da dajanje omenjene izključne pravice vodi v nadziran razvoj ponudbe iger na srečo, ali podelitev te pravice enemu podjetju presega to, kar je nujno, v smislu, da je mogoče isti cilj nazadnje doseči tudi z dajanjem te pravice več kot enemu podjetju?
3. Če se glede prvih dveh vprašanj za predhodno odločanje ugotovi, da podelitev izključne pravice v zvezi s prirejanjem, upravljanjem, organiziranjem in delovanjem iger na srečo z zadevnimi nacionalnimi določbami ni v skladu s členoma 43 ES in 49 ES: a) ali je na podlagi navedenih določb Pogodbe dopustno, da nacionalni organi v prehodnem obdobju, ki je potreben za sprejetje določb, ki so skladne s Pogodbo ES, opustijo preučitev vlog za začetek teh dejavnosti, ki so jih vložile osebe s sedežem v drugih državah članicah; b) če je odgovor pritrdilen, na podlagi katerih meril se določi trajanje tega prehodnega obdobja; c) če prehodnega obdobja ni mogoče priznati, na podlagi katerih meril morajo nacionalni organi preučiti zadevne zahtevke?

SPLOŠNO SODIŠČE

Sodba Splošnega sodišča z dne 19. maja 2011 – Ryanair proti Komisiji

(Zadeva T-423/07) ⁽¹⁾

(Državne pomoči — Konkurenca — Zloraba prevladujočega položaja — Letalski sektor — Izključna uporaba terminala 2 Münchenskega letališča — Tožba zaradi nedelovanja — Oblikovanje stališča s strani Komisije — Ustavitev postopka — Obveznost ukrepanja — Neobstoj)

(2011/C 194/16)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Ryanair Ltd (Dublin, Irska) (zastopnik: E. Vahida, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopniki: L. Flynn, S. Noë in E. Righini, zastopniki)

Predmet

Predlog za ugotovitev nedelovanja Komisije in sicer zaradi nezakonitega neoblikovanja stališča glede pritožbe tožeče stranke, ki se je nanašala na, prvič, domnevno pomoč Zvezne Republike Nemčije družbi Lufthansa in njenim partnerjem v Star Allianace v obliki izključne uporabe terminala 2 Münchenskega letališča (Nemčija) in, drugič, domnevno zlorabo prevladujočega položaja s strani Münchenskega letališča.

Izrek

1. Postopek glede predlogov družbe Ryanair Ltd za ugotovitev nedelovanja v zvezi z domnevno pomočjo družbi Lufthansa se ustavi.
2. Predlogi družbe Ryanair za ugotovitev nedelovanja glede domnevne državne pomoči partnerjem v Star Alliance se zavrnejo.
3. Predlogi družbe Ryanair za ugotovitev nedelovanja glede domnevne zlorabe prevladujočega položaja se zavrnejo.
4. Komisija nosi svoje stroške in polovico stroškov družbe Ryanair.
5. Družba Ryanair nosi polovico svojih stroškov.

⁽¹⁾ UL C 8, 12.1.2008.

Sodba Splošnega sodišča z dne 18. maja 2011 – IIC-Intersport International proti UUNT – McKenzie (McKENZIE)

(Zadeva T-502/07) ⁽¹⁾

(„Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Skupnosti McKENZIE — Prejšnji figurativna in besedna znamka Skupnosti McKINLEY — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 40/94 (postal člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009)“)

(2011/C 194/17)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: IIC-Intersport International Corporation GmbH (Ostermündingen, Švica) (zastopnik: P. Steinhauser, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnika: A. Folliard-Monguiral in D. Botis, zastopnika)

Druga stranka pred odborom za pritožbe UUNT, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: The McKenzie Corp. Ltd (Ponteland Village, Newcastle Upon Tyne, Združeno kraljestvo) (zastopniki: D. Alexander, QC, R. Kempner in O.M. Delafaille, solicitors)

Predmet

Tožba zoper odločbo drugega odbora za pritožbe UUNT z dne 15. oktobra 2007 (zadeva R 1425/2006-2) glede postopka z ugovorom med The McKenzie Corporation Ltd in IIC – Intersport International Corp. GmbH.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. IIC-Intersport International Corp. GmbH se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 51, 23.2.2008.

Sodba Splošnega sodišča z dne 18. maja 2011 – Habanos proti UUNT – Tabacos de Centroamérica (KIOWA)(Zadeva T-207/08) ⁽¹⁾

(Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Skupnosti KIOWA — Prejšnja figurativna znamka Skupnosti COHIBA in prejšnja figurativna nacionalna znamka COHIBA — Relativni razlog za zavrnitev — Neobstoj verjetnosti zmede — Neobstoj podobnosti znakov — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 40/94 (postal člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009))

(2011/C 194/18)

Jezik postopka: španščina

Stranke

Tožeča stranka: Corporación Habanos, SA (Havana, Kuba) (zastopnika: sprva V. Gil Vega in A. Ruiz López, nato A. Ruiz López, odvetnika)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: J. Crespo Carillo, zastopnik)

Druga stranka pred odborom za pritožbe, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: Tabacos de Centroamérica, SL (Pozuelo de Alarcón, Španija) (Zastopnik: R. M. Caldes Llopis, odvetnik)

Predmet

Tožba zoper odločbo drugega odbora za pritožbe UUNT z dne 31. marca 2008 (zadeva R 1189/2007-2) glede postopka z ugovorom med družbama Corporación Habanos, SA in Tabacos de Centroamérica, SL.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Družba Corporación Habanos, SA nosi svoje stroške in stroške, ki jih je priglasil Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT).
3. Družba Tabacos de Centroamérica, SL nosi svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 209, 15.8.2008.

Sodba Splošnega sodišča z dne 19. maja 2011 – PJ Hungary proti UUNT – Pepekillo (PEPEQUILLO)(Zadeva T-580/08) ⁽¹⁾

(„Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava besedne znamke Skupnosti PEPEQUILLO — Prejšnji besedni in figurativni nacionalni znamki in znamki Skupnosti PEPE in PEPE JEANS — Vrnitev v prejšnje stanje — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Podobnost med proizvodi — Člen 78 Uredbe (ES) št. 40/94 (postal člen 81 Uredbe (ES) št. 207/2009) — Člen 8(1)(b) in (5) Uredbe št. 40/94 (postal člen 8(1)(b) in (5) Uredbe št. 207/2009)“)

(2011/C 194/19)

Jezik postopka: španščina

Stranke

Tožeča stranka: PJ Hungary Szolgáltató kft (PJ Hungary kft) (Budimpešta, Madžarska) (zastopnika: M. H. Granada Carpenter in C. Gutiérrez Martínez, odvetnika)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: O. Mondéjar Ortuño, zastopnik)

Druga stranka pred odborom za pritožbe, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: Pepekillo, SL (Algésiras, Španija) (Zastopnik: J. Garrido Pastor, odvetnik)

Predmet

Tožbi zoper odločbi prvega odbora za pritožbe UUNT z dne 30. aprila in 24. septembra 2008 (obe izdani v zadevi R 722/2007-1) glede predloga za vrnitev v prejšnje stanje, ki ga je vložila družba Pepekillo, SL, oziroma postopka z ugovorom med družbama PJ Hungary Szolgáltató kft (PJ Hungary kft) in Pepekillo.

Izrek

1. Odločba prvega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) z dne 24. septembra 2008 (zadeva R 722/2007-1) se razveljavi.
2. V preostalem se tožba zavrne.
3. UUNT nosi svoje stroške, polovico stroškov PJ Hungary Szolgáltató kft (PJ Hungary kft) in nujne stroške, ki jih je imela PJ Hungary kft v postopku pred prvim odborom za pritožbe UUNT.
4. Pepekillo, SL nosi svoje stroške in polovico stroškov PJ Hungary kft.

⁽¹⁾ UL C 44, 21.2.2009.

**Sodba Splošnega sodišča z dne 18. maja 2011 – Glenton
Espana proti UUNT – Polo/Lauren (POLO SANTA MARIA)**(Zadeva T-376/09) ⁽¹⁾

(Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Skupnosti POLO SANTA MARIA — Prejšnja figurativna znamka Beneluksa, ki predstavlja silhueto igralca pola — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe(ES) št. 207/2009)

(2011/C 194/20)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Glenton Espana, SA (Madrid, Španija) (zastopnik: E. Armijo Chávarri in A. Castán Pérez-Gómez, odvetnika)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: D. Botis, zastopnik)

Druga stranka pred odborom za pritožbe UUNT, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: The Polo/Lauren Company, LP (New York, New York, Združene države Amerike) (zastopniki: R. Black, R. Guthrie, solicitors, in S. Malynicz, barrister)

Predmet

Tožba zoper odločbo drugega odbora za pritožbe UUNT z dne 18. junija 2009 (zadeva R 594/2008-2) zvezi s postopkom z ugovorom med družbo The Polo/Lauren Company, LP in družbo Glenton Espana, SA.

Izrek

- Tožba se zavrne.
- Družbi Glenton Espana, SA se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 282, 21.11.2009.

**Sodba Splošnega sodišča z dne 19. maja 2011 – Tempus
Vade proti UUNT – Palacios Serrano (AIR FORCE)**(Zadeva T-81/10) ⁽¹⁾

(Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava besedne znamke Skupnosti AIR FORCE — Prejšnje skupnostne in nacionalne besedne in figurativne znamke TIME FORCE — Relativni razlogi za zavrnitev — Neobstoj verjetnosti zmede — Neobstoj podobnosti znakov — Člen 8(1)(b) in (5) Uredbe (ES) št. 207/2009)

(2011/C 194/21)

Jezik postopka: španščina

Stranke

Tožeča stranka: Tempus Vade, SL (San Sebastián de los Reyes, Španija) (zastopnik: A. Gómez López, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: J. Crespo Carillo, zastopnik)

Druga stranka pred odborom za pritožbe, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: Juan Palacios Serrano (Alcobendas, Španija) (zastopniki: E. Ochoa Santamaría, J. del Valle Sánchez in V. Ruiz de Velasco Martínez de Ercilla, odvetniki)

Predmet

Tožba zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe UUNT z dne 7. januarja 2010 (zadeva R 1114/2008-4) glede postopka z ugovorom med družbo Tempus Vade, SL in Juanom Palaciosom Serranom.

Izrek

- Tožba se zavrne.
- Tempus Vade, SL se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 100, 17.4.2010.

**Tožba, vložena 4. aprila 2011 – COMPLEX proti UUNT –
Kajometal (KX)**

(Zadeva T-206/11)

(2011/C 194/22)

Jezik postopka: poljščina

Stranke

Tožeča stranka: COMPLEX S.A. (Łódź, Poljska) (zastopnik: R. Rumpel, odvetnik (radca prawny))

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Kajometal s. r. o. (Dolny Kubin, Slovaška)

Predlogi

Tožeča stranka predlaga, naj se:

- razglasi utemeljenost tožbe;
- odločba drugega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 21. januarja 2011 v zadevi R 864/2010-2 razveljavi;
- izpodbijana odločba spremeni tako, da se registracija znaka KX, št. 6125405, zavrne;
- UUNT naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: Kajometal s.r.o.

Zadevna znamka Skupnosti: besedna znamka KX za proizvode iz razreda 7

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: tožeča stranka

Navajana znamka ali znak: besedna znamka Skupnosti CX (št. 3588241) za proizvode iz razreda 7 in figurativna znamka Skupnosti CX PRECISION BEARINGS (št. 3979432) za proizvode iz razreda 7

Odločba oddelka za ugovore: zavrnitev ugovora

Odločba odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: nepravilna uporaba člena 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009 ⁽¹⁾, ker v primeru nasprotujočih si znakov obstaja verjetnost zmede.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (UL L 78, str. 1).

Tožba, vložena 8. aprila 2011 – EyeSense proti UUNT – Osypka Medical (ISENSE)

(Zadeva T-207/11)

(2011/C 194/23)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: EyeSense AG (Basel, Švica) (zastopnik: N. Aicher, odvetnica)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Osypka Medical GmbH (Berlin, Nemčija)

Predloga

- Odločba četrtega odbora za pritožbe UUNT z dne 4. februarja 2011 v zadevi R 1098/2010-4 naj se razveljavi;
- toženi stranki naj se naloži stroške, vključno s stroški pritožbenega postopka pred UUNT.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: Osypka Medical

Zadevna znamka Skupnosti: besedna znamka „ISENSE“ za proizvode in storitve iz razredov 9, 10 in 42 – prijava št. 7 165 327

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: tožeča stranka

Navajana znamka ali znak: nacionalna besedna znamka „EyeSense“ za proizvode in storitve iz razredov 10 in 42

Odločba oddelka za ugovore: zavrnitev ugovora

Odločba odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: kršitev člena 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 ⁽¹⁾, ker naj bi med nasprotujočima si znamkama obstajala verjetnost zmede.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (UL L 78, str. 1).

Tožba, vložena 18. aprila 2011 – Progust proti UUNT – Soprallex & Vosmarques (IMPERIA)

(Zadeva T-216/11)

(2011/C 194/24)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: španščina

Stranke

Tožeča stranka: Progust, SL (Girona, Španija) (zastopnika: M. E. López Camba in J. L. Rivas Zurdo, odvetnika)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Sopralex & Vosmarques SA (Bruselj, Belgija)

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- odločbo prvega odbora za pritožbe v zadevi R 1036/2010-1 v celoti razveljavi;
- UUNT naloži plačilo stroškov, ki so nastali družbi Progust, SL;
- družbi Sopralex & Vosmarques SA naloži, da založi stroške, ki so nastali družbi Progust, SL.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: tožeča stranka

Zadevna znamka Skupnosti: figurativna znamka, ki vsebuje besedni element „IMPERIA“ (zahteva za registracijo št. 7.008.154), za proizvode in storitve iz razredov 29, 30, 31, 32 in 43

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: Sopralex & Vosmarques SA

Navajana znamka ali znak: figurativna znamka (št. 3.260.288), ki vsebuje besedni element „IMPERIAL“, za proizvode iz razreda 29

Odločba oddelka za ugovore: ugoditev ugovoru in zavrnitev zahteve za registracijo

Odločba odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: nepravilna razlaga in uporaba člena 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009

Tožba, vložena 15. aprila 2011 – Otero González proti UUNT – Apli Agipa (AGIPA)

(Zadeva T-219/11)

(2011/C 194/25)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: španščina

Stranke

Tožeča stranka: José Luis Otero González (Barcelona, Španija) (zastopnica: S. Correa, odvetnica)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Apli-Agipa SAS (Dormans, Francija)

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razveljavi odločbo drugega odbora za pritožbe z dne 14. februarja 2011 v zadevi R 0556/2010-2, v zvezi z delno ugoditvijo prijavi za naslednje proizvode: „fotografije, lepila za pisarniški material ali za gospodinjstvo, čopiči, pisalni stroji in pisarniški pribor (razen pohištva), material za učenje ali poučevanje (razen aparatov), zavijalni materiali iz umetnih snovi (ki jih ne obsegajo drugi razredi), tiskarske črke, klišeeji“;
- zavrne prijavo znamke Skupnosti št. 5 676 721 „AGIPA“ za vse odobrene proizvode iz razreda 16;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: APLI-AGIPA S.A.S.

Zadevna znamka Skupnosti: besedna znamka „AGIPA“ (zahteva za registracijo št. 5 676 721) za proizvode iz razreda 16

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: tožeča stranka

Navajana znamka ali znak: španska besedna znamka „AGIPA“ (št. 2 216 879) in španska figurativna znamka, ki vsebuje besedni element „a – agipa“ (št. 1 269 511), obe za proizvode iz razreda 16

Odločba oddelka za ugovore: delna ugoditev ugovoru

Odločba odbora za pritožbe: delna ugoditev pritožbi

Navajani tožbeni razlogi: nepravilna razlaga in uporaba člena 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009

Tožba, vložena 18. aprila 2011 – TeamBank proti UUNT – Fercredit Servizi Finanziari (f@ir Credit)

(Zadeva T-220/11)

(2011/C 194/26)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: TeamBank AG Nürnberg (Nürnberg, Nemčija) (zastopniki: T. Kiphuth, H. Lindner in D. Terheggen, odvetniki)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Fercredit Servizi Finanziari SpA (Rim, Italija)

Predloga

— Odločba prvega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 3. februarja 2001 v zadevi R 719/2010-1 naj se razveljavi,

— toženemu Uradu naj se naložijo stroški postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: tožeča stranka

Zadevna znamka Skupnosti: figurativna znamka „fa@ir Credit“ za storitve iz razreda 36 (prijava št. 6 947 766).

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: Fercredit Servizi Finanziari SpA

Navajana znamka ali znak: figurativna znamka „FERCREDIT“ za proizvode in storitve iz razredov 6, 7, 12, 14, 16, 18, 25, 35, 36, 39, 41, 42, 43 in 44 (znamka Skupnosti št. 3 749 801), pri čemer je bil ugovor vložen zoper registracijo za storitve iz razreda 36.

Odločba oddelka za ugovore: ugoditev ugovoru

Odločba odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: kršitev člena 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009⁽¹⁾, ker naj med nasprotujočima si znamkama ne bi bilo verjetnosti zmede.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (Kodificirano besedilo) (UL L 78, str. 1).

Tožba, vložena 20. aprila 2011 – Siemens proti Komisiji

(Zadeva T-223/11)

(2011/C 194/27)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Siemens AG (München, Nemčija) (zastopniki: J. Risse, R. Harbst in H. Haller, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska skupnost za atomsko energijo, ki jo zastopa Evropska komisija

Predloga

— Toženi stranki naj se naloži, da tožeči stranki plača 16 114 147 EUR z obrestmi po obrestni meri, za 8 % višji od osnovne obrestne mere, ki velja v Nemčiji, od 20. aprila 2001; in

— toženi stranki naj se naloži, da tožeči stranki v celoti povrne odvetniške stroške in druge stroške postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja dva tožbena razloga.

1. Prvi tožbeni razlog: v skladu s pogodbo, sklenjeno s toženo stranko, ima tožeča stranka pravico zahtevati, da se ji povrnejo dodatni stroški.

2. Drugi tožbeni razlog: podredno, tako povračilo stroškov je treba izvesti na podlagi nemškega prava, ki je pravo, ki se uporablja za pogodbo, in sicer na podlagi člena 313 nemškega civilnega zakonika (BGB).

Tožba, vložena 21. aprila 2011 – Caventa proti UUNT – Anson's Herrenhaus (BERG)

(Zadeva T-224/11)

(2011/C 194/28)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: Caventa AG (Rekingen, Švica) (zastopnik: J. Krenzel, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Anson's Herrenhaus KG (Düsseldorf, Nemčija)

Predloga

Tožeča stranka predlaga, naj se:

— odločba prvega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 10. februarja 2011 v zadevi R 1494/2010-1 razveljavi;

— toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: tožeča stranka

Zadevna znamka Skupnosti: besedna znamka „BERG“ za proizvode iz razredov 25 in 28 (prijava znamke Skupnosti št. 7 115 009).

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: Anson's Herrenhaus KG.

Navajana znamka ali znak: besedna znamka „Christian Berg“ za proizvode in storitve iz razredov 3, 18, 25 in 35 (znamka Skupnosti št. 338 36 76), pri čemer se je ugovor nanašal na registracijo proizvodov iz razredov 25 in 28.

Odločba oddelka za ugovore: ugovoru se ugotovi.

Odločba odbora za pritožbe: pritožba se zavrne.

Navajani tožbeni razlogi: kršitev člena 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009⁽¹⁾, ker med nasprotujočima si znamkama naj ne bi obstajala verjetnost zmede.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (UL L 78, str. 1).

Tožba, vložena 21. aprila 2011 – Caventa proti UUNT – Anson's Herrenhaus (BERG)

(Zadeva T-225/11)

(2011/C 194/29)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: Caventa AG (Rekingen, Švica) (zastopnik: J. Krenzel, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Anson's Herrenhaus KG (Düsseldorf, Nemčija)

Predlogi

Tožeča stranka predlaga, naj se:

- odločba prvega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 10. februarja 2011 v zadevi R 740/2010-1 razveljavi;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: tožeča stranka.

Zadevna znamka Skupnosti: figurativna znamka „BERG“ za proizvode iz razredov 25 in 28 (prijava znamke Skupnosti št. 7 124 084).

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: Anson's Herrenhaus KG

Navajana znamka ali znak: besedna znamka „Christian Berg“ za proizvode in storitve iz razredov 3, 18, 25 in 35 (znamka Skupnosti št. 338 36 76), pri čemer se je ugovor nanašal na registracijo proizvodov iz razredov 25 in 28.

Odločba oddelka za ugovore: ugovoru se ugotovi.

Odločba odbora za pritožbe: pritožba se zavrne.

Navajani tožbeni razlogi: kršitev člena 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009⁽¹⁾, ker med nasprotujočima znamkama naj ne bi obstajala verjetnost zmede.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (UL L 78, str. 1).

Tožba, vložena 26. aprila 2011 – Wall proti UUNT – Bluepod Media Worldwide (bluepod media)

(Zadeva T-227/11)

(2011/C 194/30)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Wall AG (Berlin, Nemčija) (zastopnik: A. Nordemann, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Bluepod Media Worldwide Ltd (London, Združeno kraljestvo)

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- za delno nično razglasi odločbo prvega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 10. februarja 2011 v zadevi R 301/2010-1; in
- toženi stranki naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: Druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe.

Zadevna znamka Skupnosti: Figurativna znamka „bluepod media“ za proizvode in storitve iz razredov 9, 35, 38 in 41 – prijava znamka Skupnosti št. 6099709.

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom:
Tožeča stranka

Navajana znamka ali znak: Prijava znamke Skupnosti št. 5660972 za figurativno znamko „blue spot“ za storitve iz razredov 35, 36, 37 in 38; mednarodna prijava znamke št. 880800 za besedno znamko „BlueSpot“ za storitve iz razredov 35, 37 in 38; nemška prijava znamke št. 30472373 za besedno znamko „BlueSpot“ za storitve iz razredov 35, 37 in 38.

Odločba oddelka za ugovore: Zavrnitev ugovora.

Odločba odbora za pritožbe: Delna ugoditev pritožbi in delna zavrnitev pritožbe. Posledično delna potrditev in delna zavrnitev ugovora.

Navajani tožbeni razlogi: Kršitev člena 8(1)(b) Uredbe Sveta št. 207/2009, ker je odbor za pritožbe nepravilno ugotovil, da ne obstaja verjetnost zmede.

Tožba, vložena 4. maja 2011 – Stichting Greenpeace Nederland in PAN Europe proti Komisiji

(Zadeva T-232/11)

(2011/C 194/31)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeči stranki: Stichting Greenpeace Nederland (Amsterdam, Nizozemska) in Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Bruselj, Belgija) (zastopnik: B. Kloostra, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

— Ugotovi naj se, da Odločba Komisije z dne 1. marca 2011 (Ares(2011)223668) ni v skladu z Uredbo št. 1367/2006/ES⁽¹⁾;

— Odločba Komisije z dne 1. marca 2011 (Ares(2011) 223668) naj se razglasi za nično;

— Komisiji naj se naloži, da v roku, ki ga določi Sodišče, preuči utemeljenost zahteve za notranjo revizijo z dne 20. decembra 2010;

— Komisiji naj se naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeči stranki v utemeljitev tožbe navajata dva tožbena razloga.

1. Prvi tožbeni razlog: tožena stranka bi morala opraviti notranjo revizijo Direktive 2010/77/EU⁽²⁾, kot sta predlagali tožeči stranki, ker se te direktive ne uporablja splošno, kot trdi tožena stranka, ampak je to akt, ki vsebuje konkretne in posamične odločbe, ki temeljijo na posameznih zahtevah zadevnih proizvajalcev.
2. Drugi tožbeni razlog: izpodbijana odločba ni v skladu z Uredbo št. 1367/2006/ES, ker Direktiva 2010/77/EU vsebuje več upravnih aktov v zvezi s posamičnimi odločbami, sprejetimi kot odgovor na posamezne zahteve. Ker Komisija navedene direktive ni sprejela v okviru svoje zakonodajne pristojnosti, bi moral biti glede take direktive zagotovljen dostop do pravnega varstva.

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 1367/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. septembra 2006 o uporabi določb Aarhuške konvencije o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah v institucijah in organih Skupnosti (UL L 264, str. 13).

⁽²⁾ Direktiva Komisije 2010/77/EU z dne 10. novembra 2010 o spremembi Direktive Sveta 91/414/EGS v zvezi z datumom poteka veljavnosti registracije nekaterih aktivnih snovi v Prilogi I (UL L 293, str. 48).

Tožba, vložena 26. aprila 2011 – Glaxo Group proti UUNT – Farmodiética (ADVANCE)

(Zadeva T-243/11)

(2011/C 194/32)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Glaxo Group Ltd (Greenford, Združeno kraljestvo) (zastopnik: O. Benito, Solicitor)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Farmodiética - Cosmética, Dietética e Produtos Farmacêuticos, Lda (Estarta de S.Marcos, Portugalska)

Tožbeni predlogi

- prekinitev postopka do odločitve o tožbi za razveljavitev na Portugalskem, saj se s to tožbo izpodbija edina podlaga, na kateri je temeljila zavrnitev znamke Skupnosti št. 6472971, in če tej tožbi za razveljavitev ne bo ugodeno;
- razveljavitev odločbe četrtega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 25. februarja 2011 v zadevi R 665/2010-4; in
- naložitev plačila stroškov toženi stranki in/ali drugi stranki pred odborom za pritožbe.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: tožeča stranka

Zadevna znamka Skupnosti: besedna znamka „ADVANCE“ za proizvode iz razreda 5 – prijava znamke Skupnosti št. 6472971

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe

Navajana znamka ali znak: figurativna znamka „ADVANCIS CAPS MORE BIOAVAILABLE. MORE EFFECTIVE“, registrirana na Portugalskem pod št. 417744, za proizvode iz razredov 3 in 5

Odločba oddelka za ugovore: ugoditev ugovoru

Odločba odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: kršitev členov 8(1)(b) in 65(2) Uredbe Sveta št. 207/2009, ker (je) odbor za pritožbe: (i) menil, da tožeča stranka ni izpodbijala odločbe oddelka za ugovore z dne 25. februarja 2010 glede podobnosti zadevnih proizvodov, (ii) menil, da ni razlogov za spremembo odločbe oddelka za ugovore z dne 25. februarja 2010 glede podobnosti zadevnih proizvodov, (iii) ni preizkusil, ali so zadevni proizvodi iz razreda 3 podobni ali različni od zadevnih proizvodov iz razreda 5, (iv) ni obrazložil, zakaj je bilo treba upoštevati način izgovorjave znakov v angleščini, ko pa je upoštevno ozemlje Portugalska, (v) menil, da sta nasprotujoči si znamki v angleščini slušno podobni, (vi) pri primerjavi znakov uporabil napačne teste, zaradi česar je napačno ugotovil, da je stopnja podobnosti med njima povprečna, in (vii) pri oceni splošne verjetnosti zmede uporabil napačne in nepopolne teste.

Tožba, vložena 6. maja 2011 – ClientEarth in International Chemical Secretariat proti ECHA

(Zadeva T-245/11)

(2011/C 194/33)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeči stranki: ClientEarth (London, Združeno kraljestvo) in The International Chemical Secretariat (Göteborg, Švedska) (zastopnik: P. Kirch, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska agencija za kemikalije (ECHA)

Predlogi

Tožeči stranki Splošnemu sodišču predlagata:

- naj ugotovi, da je tožena stranka kršila Aarhuško konvencijo o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah;
- naj ugotovi, da je tožena stranka kršila Uredbo (ES) št. 1367/2006 ⁽¹⁾;
- naj ugotovi, da je tožena stranka kršila Uredbo (ES) št. 1049/2001 ⁽²⁾;
- naj za nično razglasi odločbo, vsebovano v potrdilnem odgovoru tožene stranke z dne 4. marca 2011 na potrdilno prošnjo, da se zahtevani dokumenti ne razkrijejo; in
- toženi stranki naloži plačilo stroškov, vključno s stroški morebitnih intervenientk.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeči stranki s tožbo na podlagi člena 263 PDEU predlagata razglasitev ničnosti odločbe, vsebovane v odgovoru tožene stranke z dne 4. marca 2011 na potrdilno prošnjo, da se ne odobri dostopa do dokumentov, ki vsebujejo imena in kontaktne podatke prijaviteljev (izdelovalcev/uvoznikov) velikega števila snovi, ki so domnevno nevarne za človeško zdravje in okolje, ter količine, v katerih so dane v promet v EU.

Tožeči stranki v utemeljitev tožbe navajata pet tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: izpodbijana odločba naj bi bila v nasprotju s členom 8(2) Uredbe št. 1049/2001, ker naj Komisija na potrdilno prošnjo ne bi odgovorila v predpisanim roku niti naj tega ne bi utemeljila.

2. Drugi tožbeni razlog: izpodbijana odločba naj bi bila v nasprotju s členom 4(4) in (6) Uredbe št. 1049/2001, ker se Komisija ni posvetovala s prijavitelji, da bi preverila, ali je obstajal poslovni interes za nerazkritje, in ker ni podala zadostnih razlogov za dokaz, da dokumentov ni bilo treba razkriti.
3. Tretji tožbeni razlog: izpodbijana odločba naj bi bila v nasprotju s členom 4(1), (2), (3) in (4) Aarhuške konvencije, ker tožečima strankama ni bil odobren dostop do zahtevanih informacij. Izpodbijana odločba naj bi bila v nasprotju tudi s členom 6(1) Uredbe št. 1367/2006, ker naj Komisija izjem iz člena 4 Uredbe št. 1049/2001 ob upoštevanju javnega interesa za razkritje in morebitne povezave med zahtevanimi informacijami in izpusti v okolje ne bi razlagala strogo.
4. Četrty tožbeni razlog: izpodbijana odločba naj bi bila v nasprotju s členom 4(3), prvi pododstavek, Uredbe št. 1049/2001, ker naj Komisija ne bi dokazala, da bi razkritje zahtevanih dokumentov resno ogrozilo notranji postopek odločanja ECHA, in s členom 4(2), prva alineja, te uredbe, ker naj Komisija ne bi dokazala obstoja poslovnega interesa, ki bi upravičeval nerazkritje.
5. Peti tožbeni razlog: izpodbijana odločba naj bi bila v nasprotju s členoma 4(3), drugi pododstavek, in 4(2), prvi pododstavek, Uredbe št. 1049/2001, ker naj Komisija ne bi preverila, ali obstaja javni interes za razkritje, in naj ne bi natančno obrazložila te zavrnitve.

(¹) Uredba (ES) št. 1367/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. septembra 2006 o uporabi določb Aarhuške konvencije o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah v institucijah in organih Skupnosti (UL L 264, str. 13).

(²) Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1049/2001 z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (UL L 145, str. 43).

<u>Obvestilo št.</u>	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2011/C 194/30	Zadeva T-227/11: Tožba, vložena 26. aprila 2011 – Wall proti UUNT – Bluepod Media Worldwide (bluepod media)	18
2011/C 194/31	Zadeva T-232/11: Tožba, vložena 4. maja 2011 – Stichting Greenpeace Nederland in PAN Europe proti Komisiji	19
2011/C 194/32	Zadeva T-243/11: Tožba, vložena 26. aprila 2011 – Glaxo Group proti UUNT – Farmodiética (ADVANCE)	19
2011/C 194/33	Zadeva T-245/11: Tožba, vložena 6. maja 2011 – ClientEarth in International Chemical Secretariat proti ECHA	20

Cena naročnine 2011 (brez DDV, skupaj s stroški pošiljanja z navadno pošto)

Uradni list EU, seriji L + C, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	1 100 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, papirna različica + letni DVD	22 uradnih jezikov EU	1 200 EUR na leto
Uradni list EU, serija L, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	770 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, mesečni zbirni DVD	22 uradnih jezikov EU	400 EUR na leto
Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila), DVD, ena izdaja na teden	Večjezično: 23 uradnih jezikov EU	300 EUR na leto
Uradni list EU, serija C – natečaj	Jezik(-i) v skladu z natečajem(-i)	50 EUR na leto

Naročilo na *Uradni list Evropske unije*, ki izhaja v uradnih jezikih Evropske unije, je na voljo v 22 jezikovnih različicah. Uradni list je sestavljen iz serije L (Zakonodaja) in serije C (Informacije in objave).

Na vsako jezikovno različico se je treba naročiti posebej.

V skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 920/2005, objavljeno v Uradnem listu L 156 z dne 18. junija 2005, institucije Evropske unije začasno niso obvezane sestavljati in objavljati vseh pravnih aktov v irščini, zato se Uradni list v irskem jeziku prodaja posebej.

Naročilo na Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila) zajema vseh 23 uradnih jezikovnih različic na enem večjezičnem DVD-ju.

Na zahtevo nudi naročilo na *Uradni list Evropske unije* pravico do prejemanja različnih prilog k Uradnemu listu. Naročniki so o objavi prilog obveščeni v „Obvestilu bralcu“, vstavljenem v *Uradni list Evropske unije*.

Prodaja in naročila

Naročilo na razne plačljive periodične publikacije, kot je naročilo na *Uradni list Evropske unije*, je možno pri naših komercialnih distributerjih. Seznam komercialnih distributerjev je na spletnem naslovu:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sl.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nudi neposreden in brezplačen dostop do prava Evropske unije. To spletišče omogoča pregled *Uradnega lista Evropske unije*, zajema pa tudi pogodbe, zakonodajo, sodno prakso in pripravljalne akte za zakonodajo.

Za boljše poznavanje Evropske unije preglejte spletišče <http://europa.eu>

